

USKOLLISUUS JUMALAN LAHJOJEN HOITAMISESSA

Matkani varrella eräällä kehitysvammaisella on ollut ihmeellinen lahja toimia rohkaisijana lahjojen käytössä. Hänen lämmin hymynsä seurasi kehotuksen sanoja ja kohotti mielialaa. Meillä kaikilla on lahjoja, joita meidän tulisi rohkeasti käyttää. Usein kuitenkin vetäydymme vastuusta pelkojen tai mukavuudenhalun ja laiskuuden takia. Näin oli käynyt myös Juudan kansalle heidän palattuaan Babylonian vankeudesta.

Nehemian ja Esran johdolla palannut kansa oli ryhtynyt innolla Jerusalemin muurien ja temppelin rakentamiseen. Samarialaiset olivat kuitenkin alkaneet pilkata ja estää rakentajien työtä kaikin tavoin. Temppelin rakentaminen jäi alkuvaiheeseensa. Juudan kansa alkoi epäillä oliko ollut edes oikea aika rakentaa temppeliä, vaikka kuningas Koores oli heidät siihen valtuuttanut. Hänen jälkeensä valtaan oli noussut Darejaves, joka piti tärkeämpänä asevoimiaan. Hän lopetti kaikki avustukset temppelin rakentamiseen. Juudan köyhä kansa alkoi turvata omaa tulevaisuuttaan ja rakentaa itselleen taloja. Tuossa vaiheessa tuli kuvioihin mukaan jo elintasokilpailu. Enää ei riittänyt pelkkä kivi rakennusmateriaaliksi, vaan piti paneloida huoneet. Mutta ihme ja kumma, vaikka kuinka raadettiin, menestys ei tuntunut seuraavan työtä. Missä oli vika?

Silloin Jumala alkoi puhua profeetta Haggain kautta Juudan käskynhaltijalle Serubabelille ja ylipappi Joosualle. "Näin sanoo Herra Sebaot: Tämä kansa sanoo: Aika ei ole tullut rakentaa Herran huonetta". Mutta profeetta Haggain kautta tuli tämä Herran sana: "Onko sitten aika teidän asua paneelilla kaunistetuissa huoneissanne, kun tämä huone on rauniona? Ja nyt sanoo Herra Sebaot näin: Ottakaa vaari teistänne. Te kylvätte paljon, mutta saatte vähän. Te syötte, mutta ette tule ravituiksi. Te juotte, mutta jano ei sammu. Te vaatetatte itsenne, mutta ei tule lämmin. Ja palkkatyöläinen panee työpalkan reikäiseen kukkaraan. Näin sanoo Herra Sebaot: Ottakaa vaari teistänne. Nouskaa vuorille, tuokaa puita ja rakentakaa temppeli, niin minä siihen mielistyn ja näytän kunniani, sanoo Herra. Te odotatte paljoa, mutta se menee vähiin. Te tuotte kotiin, mutta minä puhallan sen pois. Minkä tähden? sanoo Herra Sebaot. Minun huoneeni tähden, kun se on rauniona ja te juoksette kukin oman huoneenne hyväksi. Sen tähden teiltä taivas pidättää kasteen ja maa pidättää satonsa. Ja minä olen kutsunut kuivuuden maahan ja vuorille, viljalle, viinille ja öljylle, ja mitä vain maa tuottaa, ja ihmisille ja eläimille ja kaikelle kätten vaivannäölle", Hagg.1:2-11. Niin Serubabel, Sealtielin poika, ja ylimmäinen pappi Joosua, Joosadakin poika, ja kansan koko jäännös kuuli Herran, Jumalansa ääntä ja profeetta Haggain sanoja, jota varten Herra, heidän Jumalansa, oli hänet lähettänytkin, ja kansa pelkäsi Herraa. Jumala ilmoitti selvästi syyn. Kansalla oli väärä tärkeysjärjestys elämässään. Kukin ajoi omia asioitaan ja etujaan, ja Herran huone oli edelleen rakentamatta. Kansa kuunteli profeetan ääntä, sillä kansa pelkäsi Herraa. Jakeessa 14 sanotaan, että Herra itse herätti Serubaabelin ja Joosuan ja koko kansan jäännöksen hengen. Syntyi todellinen herätys, joka pani kansan myös toimimaan Jumalan temppelin hyväksi. He ryhtyivät jälleen rakentamaan.

Kansa sai myös rohkaisua Jumalalta: "Minä olen teidän kanssanne". Juudan kansan joukossa oli varmasti niitä, jotka olivat nähneet Salomon rakentaman temppelin loiston ja pitivät heidän nykyistä aikaansaannostaan tyhjän veroisena, mutta Herra rohkaisi koko kansaa olemaan luja ja

rohkea. Kansan ei tarvinnut pelätä, sillä Jumala itse oli heidän kanssaan ja Hänen Henkensä pysyi heidän keskellään. Myös Sakarjan kautta Jumala varoitti halveksimasta pienten alkujen päivää ja muistutti Serubabelia: "Ei sotaväellä ja voimalla, vaan minun Hengelläni".

Jumala antoi Haggain kautta jopa näkymän tulevaisuuteen ja lupaukset temppelin myöhemmästä suuremmasta kunniasta. Kansat toisivat vielä rikkautensa ja aarteensa sinne. Jumala muistutti siitä, että Hänen on hopea ja kulta. Serubabelin paluu Babelista merkitsi Davidin hallitsijasuvun vahvistumista, sillä Serubabel oli asetettu Juudan käskynhaltijaksi ja hänestä tuli eräs sekä Marian että Josefin suvun kantaisista. Hagg.2:6-9 Lupaus temppelin suuremmasta kunniasta viittasi ennen kaikkea Jeesuksen tuloon temppeliin ja tuo lupaus toteutuu vielä täydellisemmin Jeesuksen toisessa tulemuksessa, samoin kuin lupaus: "Ja tässä paikassa minä annan vallita rauhan."

Mekin olemme saaneet valtavasti hengellisiä rikkauksia Jerusalemistä. Olemmeko me puolestamme olleet valmiit auttamaan Jerusalemin köyhiä? Siihen Paavalikin meitä kehotti. Entä tuommeko Herralle, Jumalan valtakunnan työhön esim. kymmenykset ja sen, mikä Hänelle kuuluu? Häneltä olemme kaiken saaneet, niin aineellisen hyvän kuin kaikki lahjamme.

Haggain kautta tuli kansalle myös nuhdetta heidän jumalanpalveluksestaan, joka ei ollut puhdasta Herran silmissä. Nyt kun kansa oli valmis tekemään parannusta, Jumala kehotti heitä tarkkaamaan, mitä seuraa heidän kuuliaisuudestaan. Jumala sanoo: "Tästä päivästä lähtien minä annan siunauksen". Kuuliaisuutta seurasi Herran siunaus. Tästä vakuudeksi Herra lupasi panna Serubabelin ikään kuin sinettisormukseksi, jolla lyödään leima, sinetti Herran sanojen ja lupauksen lujuudesta.

Olemmeko me täyttämässä sitä tehtävää, jonka Jumala on meille antanut valtakuntansa työssä? Vai puuhastelemmeko mukavuudenhalussamme vain omia asioitamme? Jeesus sanoi: "Etsikää ensin Jumalan valtakuntaa ja Hänen vanhurskauttaan, niin myös kaikki tämä teille annetaan". Olemmeko luovuttaneet ja antaneet periksi heti ensimmäisen vastustuksen kohdatessa? Vai olemmeko kenties kaivaneet kaikki lahjamme maahan ihmispelosta? Jeesus sanoi lukemattomat kerrat opetuslapsilleen: "Älä pelkää, älkää pelätkö!" Kun hän antoi lähetyskäskyn, hän lupasi: "Minä olen teidän kanssanne joka päivä maailman loppuun asti". Totisesti ei silloin ole syytä pelkoon. Sinä olet suuriarvoinen, ainutkertainen. Sinun tehtäväsi ei kukaan toinen voi suorittaa samalla tavalla kuin sinä. Jos sinä jätät paikkasi, sinun kohdallesi tulee muuriin aukko.

Meitä kutsutaan rakentamaan seurakuntaa, Jumalan valtakuntaa. Tänä aikana meitä kutsutaan rakentamaan rukouksin myös suojamuuria Israelin kansan ja oman kansamme ympärille. Haggai käyttää kaksi lukua käsittävässä profetiassaan Jumalasta nimeä Herra Sebaot 14 kertaa (2x7) muistuttaakseen kansalle tuossa epävarmassa tilanteessa, että heidän kanssaan on sotajoukkojen Jumala, joka on tehnyt liiton kansansa kanssa. Maailmamme on monenlaisten myllerrysten kourissa, mutta meidän kanssamme on Jumala, Immanuel, Herra Sebaot, sotajoukkojen Jumala. Meillä ei ole syytä pelkoon, vaan saamme käydä taisteluun Hänen voittosaatossaan.

Jumala ei niinkään kysy meidän taitojamme työssä ja taistelussa, vaan meidän uskollisuuttamme. Jos olemme pienessä uskollisia, hän voi antaa meille suurempiakin tehtäviä. Me emme kuitenkaan

näe oikein, mikä on suurta, mikä pientä. Jumalan silmissä arvoasteikko on varmasti toinen. Sinun tehtäväsi voi olla suurempi kuin jonkun johtajan tai ministerin.

Jumala sanoo: Kuuliaisuutta minä tahdon enkä uhria. Olemmeko kuuliaisia? Juudan kansa kuunteli Jumalan ääntä profeetta Haggain kautta ja Jumala antoi heille herätyksen ja siunauksen. Olemme pitkään rukoilleet herätystä. Herätyksen rukoileminen voi merkitä myös vaikeuksia, jos emme muuten ole valmiita ja halukkaita kuuntelemaan Jumalan ääntä ja tottelemaan. Mutta Jumala on Mestari kääntämään vaikeudet siunauksiksi.

Herätys merkitsee syntimme ja syyllisyytemme näkemistä ja tunnustamista. Siihen tulee liittyä myös armon ja anteeksiantamuksen rukoileminen. Jos näin nöyryymme parannukseen, niin Jumala totisesti antaa syntimme anteeksi Jeesuksen sovitustyön tähden. Hänen verensä puhdistaa meidät kaikesta synnistä. Tässä on suurin siunaus. Siunaukset eivät läheskään aina ole ajallisia ja aineellisia. Niitäkin Jumala meille antaa. Suurempia siunauksia Jumala voi antaa meille pimeyden kätköistä ja vaikeuksien keskellä. Mutta suurin siunaus on aina Jeesus Vapahtajamme ja kaikki, mitä olemme saaneet hänessä. Jeesus itse sanoi itsestään: ”Tässä on suurempi kuin temppeli”. Emmekö silloin antaisi lahjojamme Hänen käyttöönsä ja huultemme uhria, kiitosta ja ylistystä Hänen kunniakseen?